

The Holy See

மரியாவின் களங்கமில்லா திருஇதயத்திற்கு அர்ப்பணிப்பு

ஓ மரியே, இறைவனின் அன்னையும், எம் அன்னையுமானவரே, இக்கொடூந்துன்ப நரேத்தில், நாங்கள் உம்மை நாடிவருகிறோம். நீர் எம் அன்னை. நீர் எம்மை அன்புகூர்கிறீர், எம்மை அறிந்திருக்கிறீர். நாங்கள் எங்கள் இதயத்தில் மறைத்து வதைத்திருப்பது எதுவும் உமக்கு மறைவாயில்லை. இரக்கத்தின் அன்னையே, பல நரேங்களில் நாங்கள் உமது கனிவாள்ள பராமரிப்பை அனுபவித்துள்ளோம். உமது பிரசன்னம் எமக்கு அமரத்தியைக் கொணர்கின்றது. ஏனெனில் நீர் எப்போதும் எம்மை அமரத்தியின் இளவரசராம் இயசோவிடம் வழிநடத்திச் செல்கின்றீர்.

ஆயினும் நாங்கள் அமரத்தியின் பாதையை இழந்து நிற்கிறோம். கடந்த நூற்றாண்டின் கொடூந்துயரங்களிலிருந்து கற்றுக்கொண்ட பாடங்களை, உலகப் போர்களில் உயிரிழந்த இலட்சக்கணக்கான மக்களின் தியாகத்தை நாங்கள் மறந்துவிட்டோம். நாட்களின் ஓரே கழும்மாக நாங்கள் மறக்கொண்ட அர்ப்பணங்களை புறக்கணித்துவிட்டோம். மக்களின் அமரத்திக்கான கனவுகள், மற்றும், இளையோரின் நம்பிக்கைகளுக்குத் துரளோகம் செய்துவருகிறோம். பரோசனையால் நோயாளிகளாக மாறிவிட்டோம். தசேய நலன்களுக்குள் எம்மை மூடக்கிவதைத்துள்ளோம். புறக்கணிப்பு மற்றும், தன்னலத்தால் மூடங்கிக்கிடக்க எம்மையே அனுமதித்துள்ளோம். எம் அயலவர், மற்றும், பொதுவான இல்லமாகிய இப்பொமியின் பாதுகாவலர்கள் என்பதை மறந்து, கடவுளை மறக்கவும், எம் தவறுகளோடு வாழவும், பகமையைப் பேணிவளர்க்கவும், மனித வாழ்வை அழிக்கவும் ஆயுதங்களைச் சமேகிக்கவும் நாங்கள் விரும்புகிறோம். இப்பொமியின் தோட்டத்தைப் போரால் நாசமாக்குகிறோம். சகோதரர், சகோதரிகளாக வாழவணேடும் என்று விரும்புகின்ற இறைத்தந்தையின் இதயத்தைப் பாவத்தால் காயப்படுத்தியுள்ளோம். ஒவ்வொருவரும் தன்னதைத் தவிர மற்ற எல்லாரையும் புறக்கணிப்பவர்களாக மாறிவிட்டோம். ஆண்டவரே, எம்மை மன்னித்தருளும்! என வடிகத்தோடு கூறுகிறோம்.

பாவத்தின் துயரில், எம் சோர்வு மற்றும் பலவீனத்தில், தீமை மற்றும் போர்க் கொடூமையின் பூதிரான நிலையில், கடவுள் எம்மைக் கைவிடவில்லை, அவர் எம்மை தொடர்ந்து அன்போடு நோக்குகிறார், எம்மை மன்னிக்கவும் எம்மைத் தூக்கிவிடவும் ஆவலாக இருக்கிறார் என்பதை, பூனித அன்னையே நீர் எமக்கு நினைவூட்டும். அன்னையே, கடவுளே உம்மை எமக்கு

அளித்தார். திருஅவனையும், மனித சமுதாயத்தின் புகலிடமாக உமது அமல இதயத்தில் எம்மனை அவர் வதைத்தார். உமது விண்ணக நன்மனைத்தனத்தில் நீர் எம்மனோடு இருக்கின்றீர். வரலாற்றின் வதேனையோடு உம்மிடம் வரும்போதுகூட நீர் எம்மனை உம் கனிவன்பால் வழிநடத்துகிறீர்.

எனவனே அன்னையனே, உம்மனை நனோக்கி மன்றாடுகிறோம். எமக்காக உம் இதயக் கதவனைத் தட்டிகிறோம். உம் அன்புப் பிள்ளைகளாகிய நாங்கள், எல்லா நரேங்களிலும் உம்மனைச் சந்திப்பதற்கு ஒருபோதும் சனோர்வடவைதில்லை. இருளான இந்நரேத்தில் எமக்கு உதவிசெய்தருளும், எமக்கு ஆறுதலளித்தருளும். நான் உங்கள் அன்னை அல்லவா, நான் இங்கனே இருக்கவில்லையா என, எம் ஒவ்வனொருவரிடமும் கூறும். எம் இதயங்களின் சிக்கல்கள் மற்றும், எம் காலத்தின் முடிச்சுகளை அவிழ்த்துவிடுவது எவ்வாறு என்பது உமக்குத் தெரியும். அன்னையனே நீர், கூறிப்பாக இச்சனாதனை காலத்தில் எம் வனேன்டுதல்களைப் பூறக்கணிக்கமாட்டீர், எமக்கு உதவிபுரிய வருவீர் என்பதில் நாங்கள் உறுதியாய் இருக்கிறோம்.

கலிலயோவின் கானாவில் இயசேவின் தலையீட்டுக்காக விரனைந்து செயலாற்றி, அவர் உலகிற்கு மூதல் பூதுமையை ஆற்றச் செய்தீர். திருமண விழா சனோகமாக மாறியபோது, “திராட்சனை இரசம் தீர்ந்துவிட்டது” (யனோவா.2:3) என்று நீர் அவரிடம் கூறினீர். ஓ அன்னையனே, அதனையே மீண்டும் இறவைவிடம் கூறும். எனனெனில், இன்று நாங்கள் நம்பிக்கனை என்ற திராட்சனை இரசம் இல்லாமல் இருக்கின்றோம். மகிழ்ச்சி மறனைந்துவிட்டது. வன்முறனைகள் மற்றும் அழிவனை நடத்த திறமையுள்ளவர்களாக மாறிவிட்டோம். உமது அன்னனைக்கூரிய தலையீடு எமக்கு அவசரமாகத் தவேனைப்படுகின்றது.

ஓ அன்னையனே, எம் மன்றாட்டுக்களை ஏற்றருளும்.

கடலின் விண்மீனனே, பனோர் என்ற பூயலின் சனேங்களுக்கு அனுமதிக்காதயேம்.

பூதிய உடன்படிக்கனைப் பழேனையனே, ஒப்புவருத் திட்டங்கள் மற்றும் பாதனைளை எம்மில் துண்பியருளும்

விண்ணகத்தின் மண்ணகமனே, கடவாளின் உடன்படிக்கையை உலகிற்குக் கனொணரும்

பகனைனைத் தீயனை அனைத்தருளும். பழிவாங்குதலனைத் தனைத்தருளும், மன்னிப்பனைக் கற்றுத்தாரும்

பனோரிலிருந்து எம்மனை விடுவித்தருளும், அனு ஆயுத அச்சுறுத்தலிலிருந்து உலகனைக் காப்பாற்றும்.

சபெமாலையின் அரசியனே, சபெிக்கவும் அன்புகூரவும் உள்ள தவேனையை எம்மில் தட்டியழைப்பியருளும்

மனிதக் கூடும்பத்தின் அரசியனே, உடன்பிறந்த உணர்வாநிலையின் பாதனைனை மக்களுக்குக்

காட்டியருளும்.

அமதியின் அரசியலே, உலகாக்கா அமதியைப் பெற்றுத்தாரும்.

ஓ அன்னையே, உம் கண்ணீர்கள், எம் கடின் இதயங்களை இளகச்செய்யும். நீர் எமக்காகச் சிந்திய கண்ணீர்கள், எம் பகமையால் வறண்டுபோயுள்ள இத்துன்ப பள்ளத்தாக்கை மலரச்செய்வனவாக. ஆயுதங்களின் சப்தம் அடங்காதவளே, உம் சபெம் அவற்றை அமதிப்படுத்தும். காண்டுகளின் தாக்காலால் துன்புறும் மற்றும், இடங்களையெல்லாம் வளையறும் மக்களை, உம் தாய்மகைக்காரிய கரங்களால் அரவணைத்தருளும். உம் தாய்க்காரிய அரவணைப்பை, தங்கள் வீடுகள் மற்றும் நாட்டையெல்லாம் கட்டாயமாக வளையறும் மக்களுக்கு ஆறுதலாயிரப்பதாக. உமது தாயர் நிறைந்த இதயம், காயமடைந்தவர்கள் மற்றும், சமாதாயத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்களைப் பராமரிக்கவும், அவர்களுக்குக் கதவுகளைத் திறந்துவிடவும் நாங்கள் பரிவன்புடன் இருக்கச் செய்வதாக.

இறைவனின் புனித அன்னையே, நீர் சிலுவையடியில் நின்றபோது, உமக்கு அருகில் நின்ற சீடரைப் பார்த்து, இயசோ உம்மிடம் “அம்மா, இவரே உம் மகன்” (யோவா.19:26) என்றார். அவ்வாறு அவர் எம் ஒவ்வொருவரையும் உம்மிடம் ஒப்படைத்தார். பின்னர், சீடரிடமும், எம் ஒவ்வொருவரிடமும் அவர் “இவரே உம் தாய்” (வச. 27) என்றார். அன்னையே, இப்போது நாங்கள் உம்மை எம் வாழ்விலும் உலகிலும் வரவழைக்க விரும்புகிறோம். சோர்வடனையும் கலக்கமடனையும் இருக்கும் மனித சமாதாயம் உம்மோடு சிலுவையடியில் நிற்கின்றது. அது உம்மிடம் தன்னையே கையளிக்கவேண்டும், உம் வழியாக கிறிஸ்துவிடம் தன்னையே அது அர்ப்பணிக்கவேண்டும். உமது தாய் இதயம், உக்ரனிய மற்றும் இரஷ்ய மக்களுக்காகவும், போர், பசி, அநீதி மற்றும் கடுந்தாயர் ஆகியவற்றால் துன்புறும் அனைத்து மக்களுக்காகவும் துடிக்கின்றது. இவ்வளையில் உம்மை அன்போடு வணங்குகின்ற, உக்ரனிய மற்றும் இரஷ்ய மக்கள் உம்மிடம் வேண்டுகின்றனர்.

எனவே இறைவனின் அன்னையே, நாங்கள் எம்மையும், திருஅவையையும் மனித சமாதாயம் அனைத்தையும், காறிப்பாக, இரஷ்யா மற்றும் உக்ரனியை, உமது களங்கமற்ற அமல இதயத்திடம் ஒப்படைக்கின்றோம், அதற்கு அர்ப்பணிக்கின்றோம். நம்பிக்கை மற்றும் அன்போடு நாங்கள் ஆற்றும் இந்த எம் அர்ப்பணத்தை ஏற்றருளும். போரையே மடிவடையைச் செய்யும். உலகிற்கு அமதியை வழங்கும். உம் இதயத்திலிருந்து வெளித்துச் சிதறும் 'ஆகட்டும்' என்பது, வரலாற்றின் கதவுகளை அமதியின் இளவரசருக்குத் திறக்கின்றது. உமது இதயத்தின் வழியாக அமதி வரும் என நம்புகிறோம். மூழு மனிதக் குடும்பத்தின் வருங்காலம், மக்களின் தவேகைகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகள், உலகின் ஏக்கங்கள், மற்றும் நம்பிக்கைகள் ஆகிய அனைத்தையும் அன்னையே உமக்கு அர்ப்பணிக்கின்றோம்.

உம் வழியாக இறை இரக்கம் இப்பொழுதின் மீது பொழியப்படுவதாக. அமதியின் இனிமையான துடிப்பு மீண்டும் எம் நாளைகளைக் காறிப்பதாக. தாய் ஆவியார் இறங்கிவந்த ஆகட்டும் என்றாரைத்த பணை, நம் மத்தியில் கடவுளின் நல்லிணக்கத்தைக் கொண்டுவராக. அவர், நம் இதயங்களின் வறட்சியை அகற்றுவாராக. நம்பிக்கையின் வற்றாத ஊற்றே மரியே, நீர் மனித குலத்தை இயசோவிடம் கொண்டுவந்தீர். எம்மை ஒன்றிப்பின் கவினனெஞ்ருகளாக ஆக்கியருளும்.

ஂம் பாதகைளில் நீர் நடந்து வருகின்றீர். அமதையின் பாதகைளில் ஂம்மவை வழிநடத்தும். ஆமனென்.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana